

Autor: MATĚJ HARTMANN

Téma: SROVNÁNÍ PREFERENCÍ DĚTÍ S REÁLNÝM STAVEM VÝUKY AKTIVIT A SPORTŮ V PŘÍRODĚ NA VYBRANÝCH ŠKOLÁCH

Vedoucí práce: Doc. PhDr. Jan Neuman, CSc.

Oponent: Mgr. Jiří Baláš

Autor se věnuje na 72 stranách textu problematice uplatňování sportů a aktivit v přírodě ve školním prostředí. V teoretické části se zastavuje u historických kořenů aktivit v přírodě, předkládá základní typologii programů, upozorňuje na nové trendy. Dále se zabývá legislativní stránkou uplatňování aktivit v přírodě v učebním curriculum. Poměrně detailně autor rozebírá zařazení aktivit v přírodě v rámcových vzdělávacích programech. V závěru teoretické části je zmíněno působení výchovy v přírodě na žáky.

Teoretická část je poměrně čtivá, po gramatické stránce bez větších chyb. Z formálního hlediska působí rušivě především uvádění citace za tečku a rovněž nelze z textu poznat, co je citace a co je vlastní autorův text (str. 13,17,18,19,..). Po obsahové stránce se drží autor penza znalostí z knih svého vedoucího (1998, 2000) a neodvažuje se dále hledat v literatuře. V celé teoretické části je odkazováno pouze na 6 autorů. Jaké má místo uvedení skautských událostí na str. 11 pro zkoumanou problematiku? Proč jsou lanová centra řazena mezi nové adrenalinové zábavy jako „powerriser“ (str. 13)? „*Ze západních zemích k nám přišli nové možnosti trávení volného času v přírodě a do popředí zájmu se pronikly adrenalinové sporty a činnosti spojené s přijatelným i méně přijatelným rizikem*“ Které?

Shrnutí teoretické části by mělo pouze *shrnout* uvedené kapitoly. Shrnutí by mělo být oproštěno od pobídek a doporučení typu „*nezapomínejme*“...(str. 36).

Cílem práce není pravděpodobně „*zkvalitnit programy školních kurzů*“, ale posoudit oblíbenost vybraných kurzů a aktivit u žáků ZŠ, SŠ. Teprve analýza odpovědí a přizpůsobení kurzu může přispět ke zkvalitnění programů. Cíle práce už zahrnují metody vyhodnocování, které by se měly objevit až v další kapitole.

Dotazník není metoda výzkumu, ale metoda sběru informací či dat. V metodické části není potřeba zmiňovat, co je dotazník. Citace Hučína a Polákové se nenachází v závěrečné

bibliografii. Za závažnější prohřešek považuji nesprávné používání statistických metod k interpretaci výsledků. Naprosto by postačilo procentuální vyjádření četností odpovědí. Používání průměru v tomto případě nelze, neboť porovnáváme pořadí.

Prezentované výsledky jsou bezpochyby zajímavé a snad i využitelné. Ptám se, zda žáci šestých tříd se mohou vyslovovat ke kurzům, zvláště k lyžařskému, který je v osnovách až v sedmé třídě? Absolvovali tito žáci alespoň školu v přírodě? Existovaly věkové diference v odpovědích na otázky dotazníku?

Diskusní část by měla konfrontovat výsledky studie se známou literaturou. Není zde ani jeden odkaz. Rovněž by se měla věnovat zodpovězením hypotéz, které jsou řešeny až v závěru práce. Z prezentovaného závěru se čtenář nedozví, jaké byly výsledky studie. Opravdu můžeme věřit druhému bodu závěru, že míra spokojenosti dětí při absolvování školních kurzů nebude záviset na službách s kurzy spojenými a na pedagogickém vedení? Jsou odpovědi dětí dostatečně validní, abychom dospěli k těmto závěrům. Nemá studie omezení platnosti? Přes všechny výhrady cením autorovu snahu o zpracování samostatného úkolu, který může napomoci zkvalitnit kurzovní výuku ve školním prostředí. Očekávám, že autor zodpoví během obhajoby mé otázky a připomínky. Práci doporučuji k obhajobě.

Praha, 23. září 2007

